

Ó, felséges Úr, mi kegyes Istenünk

T. Béze – Szenczi M. A.

L. Bourgeois – C. Goudimel

1. Ó, felséges Úr, mi kegyes Is-te-nünk, Mely csudálatos a te neved nekünk!

Nagy dicsősé-ged ez egész föld-re Kiter-jed és fel-hat az e-gek - re.

2. Dicsérnek téged még a csecsszópók is, Szájukban viselik nevedet ők is, Kik által ellenséget megejtesz, És bosszúállót megszegyenyítesz.

3. Nagy voltát ha megnézem dolgaidnak, Melyeket a te kezeid formáltak, Az eget, holdat, a fényes napot, És szép renddel a sok csillagokat:

4. Csudálván mondom: micsoda az ember, Ki tőled ennyi sok dicsőséget nyer? De micsoda az embernek fia, Kiről Felségednek van ily gondja?

5. Az angyaloknál noha egy kevéssé Kisebbed tőd, de nagy dicsőséggé Teremtéd ötet és magasztalád, Nagy dicsőségre felkoronázád.

6. Kezed munkáin ötet úrrá tevéd, Hogy azokkal bírna, néki engedéd, Valamit e világra teremtél, Mindeneket lába alá vetél.

7. Ó, felséges Úr, mi kegyelmes Urunk, Mely csudálatos a te neved nálunk! Felségednek mely nagy dicsősége, Mellyel teljes e föld kereksege.